

CENTRUM MEDYCZNE KSZTAŁCENIA PODYPLOMOWEGO



Program specjalizacji z MEDYCYNĄ TRANSPORTU

Dla lekarzy posiadających specjalizację I stopnia medycyny ogólnej

Warszawa 1999

(c) Copyright by Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego, Warszawa 1999

Program specjalizacji przygotował zespół ekspertów:

Dr Wiesław Renke - konsultant krajowy w dziedzinie medycyny transportu
Prof.dr hab. Krzysztof Klukowski komendant WIML
Dr n med. Jacek A. Piątkiewicz Dyrektor Centrum Naukowego Medycyny Kolejowej

Cel studiów specjalizacyjnych

Lekarz po uzyskaniu tytułu specjalisty medycyny transportu powinien:

- samodzielnie rozwiązywać wszystkie problemy związane z badaniami profilaktycznymi i orzekaniem w związku z:
 - wykonywaniem pracy w różnych środkach transportu lądowego, wodnego i powietrznego,
 - prowadzeniem lub uczestnictwem w transporcie wykonywanym różnymi środkami transportu,
- oceniać rodzaje ryzyka zawodowego i wielkości ekspozycji związane z różnymi środkami transportu,
- współpracować i doradzać zarządzającym i uczestniczącym w różnych formach transportu w zakresie higieny i warunków zdrowotnych transportu,
- uczestniczyć w szkoleniu lekarzy i przedstawicieli innych zawodów medycznych w zakresie problemów związanych z medycyną transportu,
- umiejętnie korzystać z postępów wiedzy w zakresie medycyny transportu w celu aktualizowania swojej wiedzy i umiejętności.

Wymagana wiedza

Lekarz posiadający tytuł specjalisty z medycyny transportu powinien posiadać niżej wymienioną wiedzę:

- Medycyna pracy - podstawy prawne, organizacja, ekspozycja zawodowa, patologia zawodowa, orzecznictwo, podstawy ergonomii.
- Medycyna lotnicza - podstawy prawne, bezpieczeństwo lotnicze, transport lotniczy chorych, ekspozycja zawodowa, patologia zawodowa, psychologia lotnicza, orzecznictwo.
- Medycyna morska - podstawy prawne, bezpieczeństwo i higiena pracy na statkach, radioporadnictwo, transport chorych na morzu, ekspozycja zawodowa, patologia zawodowa, choroba morska, ratowanie rozbitków, opieka lekarska przy pracach podwodnych, czynniki psychiczne związane z pracą na statku, orzecznictwo, nadzór sanitarny w portach morskich.
- Medycyna tropikalna - etiologia, klinika, terapia i profilaktyka chorób tropikalnych, higiena w krajach tropikalnych, fizjologia i psychologia pracy w krajach tropikalnych, niebezpieczne rośliny i zwierzęta tropiku, terenowe badania epidemiologiczne, postępowanie w ognisku epidemicznym, badania i orzecznictwo w sprawie osób wyjeżdżających i powracających z krajów o odmiennych warunkach klimatycznych.
- Medycyna kolejowa - podstawy prawne, organizacja transportu kolejowego, charakterystyka stanowisk pracy związanych z bezpieczeństwem ruchu kolejowego, higiena transportu kolejowego, ekspozycja zawodowa, patologia zawodowa, metodyka badań, orzecznictwo, wypadkowość kolejowa.
- Medycyna transportu drogowego - podstawy prawne, czynniki zdrowotne i psychiczne istotne dla kierowania pojazdami mechanicznymi, ekspozycja zawodowa, higiena pracy kierowcy, metodyka badań, orzecznictwo.
- Medycyna podróży i turystyki - wpływ podróży na stan zdrowia, choroby związane z podróżami, sanitarna ochrona granic państwa, higiena podróży, wypadki w czasie podróży, aspekty zdrowotne i higiena turystyki kwalifikowanej.
- Podstawy statystyki medycznej.
- Podstawy epidemiologii.

Wymagane umiejętności praktyczne

Lekarz posiadający tytuł specjalisty z medycyny transportu powinien samodzielnie:

- ocenić stanowisko pracy i wpływ środowiska pracy na stan zdrowia osoby pracującej,
- orzekać o przydatności zdrowotnej na stanowisku pracy po przeprowadzeniu badania profilaktycznego,
- określać parametry stanu zdrowia populacji objętej opieką profilaktyczną,
- diagnozować choroby zawodowe,
- określać ostrość wzroku do dali i bliży bez korekcji i z korekcją okularową,
- rozpoznawać rodzaj i stopień wady refrakcji,
- ocenić pole zdolność rozpoznawania barw,
- ocenić pole widzenia metodą orientacyjną i za pomocą perymetru,
- sprawdzić stan widzenia obuocznego,
- zbadać zdolność widzenia w warunkach niskich natężeń oświetlenia i w czasie działania światła olśniewającego,
- posiadać umiejętność orientacyjnej oceny dna oka,
- wykonać badanie otoskopowe i ocenić błony bębenkowe,
- badać ostrość słuchu szeptem i mową,
- wykonać i ocenić badanie audiometryczne słuchu,
- zbadać narząd równowagi przy pomocy obserwacji oczopląsu samoistnego w okularach Frenzla

2. Formy zdobywania wiedzy i umiejętności

Kurs wprowadzający w zakresie medycyny transportu - w pierwszym roku kształcenia - 150 godzin zostanie przeprowadzony w Centrum Naukowym Medycyny Kolejowej. Kurs obejmuje zagadnienia medycyny pracy oraz ogólne zapoznanie z problematyką medycyny transportu:

podstawy prawne medycyny pracy,

organizacja służb medycyny pracy w Polsce,

rola i zadania Państwowej Inspekcji Pracy, Inspekcji Sanitarnej i służb bezpieczeństwa i higieny pracy,

zasady orzecznictwa lekarskiego związanego z pracą ze szczególnym uwzględnieniem pracy w transporcie,

podstawowe pojęcia statystyki medycznej,

rola badań epidemiologicznych w medycynie pracy,

ocena wydolności fizycznej, adaptacji do pracy, wpływu środowiska pracy na sprawność psychofizyczną,

ekspozycja zawodowa na szkodliwe czynniki fizyczne, chemiczne i biologiczne z elementami toksykologii,

choroby zawodowe - symptomatologia, diagnostyka, terapia, rehabilitacja i orzecznictwo,

charakterystyka podstawowych rodzajów transportu,

wypadkowość w pracy ze szczególnym uwzględnieniem wypadków związanych z transportem.

Uwaga: Kurs wprowadzający kończy się kolokwium testowym i/lub ustnym

Kursy dydaktyczne

Kurs z wybranych elementów fizjologii, toksykologii i higieny pracy w transporcie - 30 godz.

Treść kursu:

fizjologia człowieka w warunkach ruchu, ze szczególnym uwzględnieniem przyśpieszeń,

sprawność narządu wzroku w warunkach ruchu,

toksykologia paliw,

współczesne metody badania słuchu i równowagi,

rola hałasu w patologii słuchu,

ekspozycja na drgania, choroba wibracyjna.

Kurs z medycyny lotniczej - 75 godzin w Wojskowym Instytucie Medycyny Lotniczej.

Treść kursu:

przepisy dotyczące ochrony zdrowia personelu latającego i technicznego,

bezpieczeństwo lotnicze i zapobieganie wypadkom,

przepisy JAAR-MED,

podstawy orzecznictwa lotniczo-lekarskiego,

zasady transportu lotniczego chorych,

epidemiologia i zagrożenia chorobowe personelu latającego,

problemy psychologii lotniczej, zasady naboru i selekcji kandydatów na pilotów pod względem psychofizycznym,

hipoksja hipoksyjna - fizjologia i patologia, wysiłek fizyczny w hipoksji, adaptacja do hipoksji, czas rezerwowy,

choroba wysokościowa,

nadciśnienie oddechowe,

napęta dekompresja i choroba dekompresyjna,

kabiny ciśnieniowe, tlenowa aparatura lotnicza, wysokościowe ubiory kompensacyjne,

podstawowe wiadomości z zakresu termoregulacji człowieka w kabinie statku powietrznego,

charakterystyka przyśpieszeń, przyśpieszenia udarowe,

problemy neurologiczne w medycynie lotniczej,

problemy okulistyczne w medycynie lotniczej, dynamiczna ostrość wzroku, widzenie nocne, dezorientacja przestrzenna,

rola pola elektromagnetycznego w medycynie lotniczej,

rola narządu równowagi w medycynie lotniczej,

barofunkcja,

choroba powietrzna,

awaryjne opuszczenie samolotu,

medycyna katastrof i rola lekarza lotniczego,

specyfika pracy personelu pokładowego (zespół klasy ekonomicznej, udzielanie pierwszej pomocy),

specyfika pracy obsługi naziemnej lotów

chronobiologia (jet-lag syndrom),

znaczenie obozów szkoleniowo-kondycyjnych dla pilotów,

choroba wieńcowa u pilotów

Kurs z medycyny morskiej - 90 godzin w Instytucie Medycyny Morskiej i Tropikalnej.

Treść kursu:

międzynarodowe i krajowe przepisy sanitarne dotyczące chorób zakaźnych,

międzynarodowe konwencje morskie dotyczące ochrony zdrowia, warunków bytowych załóg oraz warunków sanitarnych na statkach i w portach,

bezpieczeństwo i higiena pracy na statkach, zapobieganie wypadkom,

zasady radioprowadnictwa, apteczka statkowa, dokumentacja medyczna na statku,

transport chorych na morzu,

pomoc lekarska w zatruciach, w szczególności spowodowanych przez ładunki na statku,

zasady dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji,

szczepienia ochronne marynarzy i innych osób podróżujących,

epidemiologia zachorowalności marynarzy i rybaków,

higiena i fizjologia oraz ergonomia i psychologia pracy i życia na statku, zagadnienie zdrowia psychicznego oraz higieny odżywiania w czasie rejsów,

ekspozycja zawodowa na czynniki fizyczne, chemiczne i biologiczne na statku,

zagadnienia związane z zaopatrywaniem statku w wodę i żywność oraz z usuwaniem ścieków i odpadków,

medyczne aspekty ratowania rozbitków,

opieka lekarska przy pracach podwodnych, patologia i klinika choroby dekompresyjnej,

choroba morska,

zasady nadzoru sanitarnego w portach morskich ze szczególnym uwzględnieniem pracy portowej stacji sanitarno-epidemiologicznej,

przepisy dotyczące badań profilaktycznych marynarzy, rybaków i nurków,

zasady organizacji i prowadzenia rehabilitacji leczniczej, zawodowej i społecznej pracowników gospodarki morskiej,

Kurs z medycyny tropikalnej - 60 godzin w Instytucie Medycyny Morskiej i Tropikalnej.

Treść kursu:

wpływ klimatu tropikalnego na zachorowalność i chorobowość,

etiologia, patologia, epidemiologia, klinika, terapia i profilaktyka chorób tropikalnych,
choroby zakaźne i pasożytnicze,
choroby skórne i weneryczne,
choroby z niedoboru pokarmowego,
choroby z przegrzania ustroju,
niedokrwistość,
zasady organizacji ochrony zdrowia oraz sytuacja zdrowotna ludności w krajach tropikalnych,
higiena w krajach tropikalnych,
higiena komunalna,
higiena osobista oraz higiena pracy,
higiena żywienia,
choroby tropikalne jako choroby zawodowe,
fizjologia i psychologia pracy w krajach tropikalnych,
niebezpieczne rośliny i zwierzęta tropiku,
zasady diagnostyki laboratoryjnej chorób tropikalnych,
pobieranie, zabezpieczanie i przesyłanie materiałów do badań serologicznych, bakteriologicznych i parazytologicznych,
prowadzenie terenowych badań epidemiologicznych,
postępowanie w ognisku epidemicznym (metody opracowania ogniska i dochodzenia źródeł zakażenia),
organizacja badań osób wyjeżdżających i powracających z krajów o odmiennych warunkach klimatycznych,
zasady i kryteria kwalifikacji zdrowotnej osób wyjeżdżających do krajów tropikalnych.

Kurs z medycyny kolejowej - 45 godzin w Centrum Naukowym Medycyny Kolejowej.

Treść kursu:

podstawy prawne funkcjonowania transportu kolejowego,

organizacja transportu kolejowego (z uwzględnieniem metra),

charakterystyka stanowisk pracy związanych z bezpieczeństwem ruchu kolejowego (drużyny trakcyjne, drużyny konduktorskie, dyżurni ruchu, nastawniczy, ustawiacze, manewrowi, zwrotniczy i in.),

warunki pracy i ekspozycja zawodowa pracowników ruchu kolejowego,

higiena pracy w transporcie kolejowym,

epidemiologia chorób pracowników transportu kolejowego,

zasady orzecznictwa lekarskiego i psychologicznego o zdolności do pracy na stanowiskach związanych z bezpieczeństwem ruchu kolejowego,

metodyka badań stanu narządu wzroku pracowników kolejowych,

metodyka badań stanu narządu słuchu i równowagi pracowników kolejowych,

wypadkowość kolejowa - epidemiologia, czynniki przyczynowe, działania zwiększające bezpieczeństwo ruchu kolejowego.

Kurs z medycyny transportu drogowego - 60 godzin w Centrum Naukowym Medycyny Kolejowej.

Treść kursu:

podstawy prawne dotyczące kierowania pojazdami mechanicznymi,

czynniki zdrowotne istotne dla kierowania pojazdami mechanicznymi,

sprawność psychiczna kierowcy,

warunki pracy i ekspozycja zawodowa kierowcy,

higiena pracy kierowcy,

zasady orzecznictwa lekarskiego o zdolności do kierowania pojazdami,

metodyka badań stanu narządu wzroku kierowcy,

metodyka badań stanu narządu słuchu i równowagi kierowcy,

metodyka badań psychologicznych kierowców,

wypadkowość drogową - epidemiologia, czynniki przyczynowe, działania zwiększające bezpieczeństwo ruchu drogowego.

Kurs z medycyny podróży i turystyki - 30 godzin w Instytucie Medycyny Morskiej i Tropikalnej.

Treść kursu:

wpływ podróży na stan zdrowia,

aklimatyzacja,

choroby zakaźne, tropikalne, pasożytnicze i weneryczne związane z podróżami,

sanitarna ochrona granic państwa,

higiena podróży (hotele, restauracje, kempingi, środki transportu),

wypadki w czasie podróży,

aspekty zdrowotne i higiena turystyki kwalifikowanej.

Uwagi

1. Wszystkie kursy kończą się kolokwium testowym i/lub ustnym.
2. Kurs z wybranych elementów fizjologii, toksykologii i higieny pracy w transporcie lekarz odbywa jako pierwszy z kursów szkoleniowych.
3. Kurs z medycyny lotniczej lekarz odbywa w Wojskowym Instytucie Medycyny Lotniczej, kursy z: medycyny morskiej, medycyny tropikalnej i medycyny podróży i turystyki - w Instytucie Medycyny Morskiej i Tropikalnej, a kursy z medycyny transportu drogowego i medycyny kolejowej - w Centrum Naukowym Medycyny Kolejowej.

Staż kierunkowe

Staż ogólne:

- choroby zawodowe - staż w poradni chorób zawodowych - 1 miesiąc,
- okulistyka - staż w poradni okulistycznej - 1 miesiąc,
- dermatologia - staż w poradni dermatologicznej - 2 tygodnie,
- laryngologia z audiologią - staż w poradni otolaryngologicznej - 1 miesiąc,
- ortopedia z traumatologią - staż w poradni ortopedyczno-traumatologicznej - 2 tygodnie,
- neurologia - staż w poradni neurologicznej - 2 tygodnie,
- psychiatria - staż w poradni zdrowia psychicznego - 2 tygodnie,
- psychologia pracy - staż w pracowni psychologii pracy - 1 miesiąc.
-

Staż szczegółowe:

Medycyna lotnicza:

- staż kierunkowy w zakresie orzecznictwa lotniczo-lekarskiego w Wojskowym Instytucie Medycyny Lotniczej (w tym udział co najmniej 50 procedur orzecznictwowych) - 3 tygodnie,
- staż kierunkowy w zakresie badań symulatorowych (komory, wirówka, symulator lotu i dezorientacji przestrzennej; udział w co najmniej 10 procedurach na każdym symulatorze) w Wojskowym Instytucie Medycyny Lotniczej - 4 tygodnie,
- staż kierunkowy w porcie lotniczym - 2 tygodnie,

Medycyna morska:

- staż kierunkowy w Klinice i Przychodni Instytutu Medycyny Morskiej i Tropikalnej (w tym udział w co najmniej 50 procedurach orzekania o przydatności do pracy na morzu oraz uczestnictwo w przynajmniej 10 procedurach terapii hiperbarycznej) - 2 miesiące,
- staż kierunkowy w portowej stacji sanitarno-epidemiologicznej (udział w przynajmniej 3 procedurach kontroli sanitarnej na statku) - 1 miesiąc,

Medycyna tropikalna:

- staż kierunkowy w Klinice i Przychodni Chorób Tropikalnych Instytutu Medycyny Morskiej i Tropikalnej (w tym prowadzenie przynajmniej 3 pacjentów klinicznych z objawami choroby tropikalnej, uczestnictwo w przynajmniej 20 procedurach orzekania o przydatności zdrowotnej do pracy w tropiku i po powrocie do kraju) - 2 miesiące,

- staż kierunkowy w oddziale chorób zakaźnych - 1 miesiąc,

Medycyna kolejowa:

- staż kierunkowy w przychodni prowadzącej orzecznictwo w zakresie przydatności zdrowotnej do pracy kolejarzy (w tym uczestnictwo w przynajmniej 50 procedurach orzekania o przydatności zdrowotnej na stanowiskach pracy związanych z bezpieczeństwem ruchu kolejowego) - 2 miesiące,

Medycyna transportu drogowego:

- staż kierunkowy w przychodni prowadzącej orzecznictwo w zakresie przydatności zdrowotnej do pracy kierowców (w tym uczestnictwo w przynajmniej 50 procedurach orzekania o przydatności zdrowotnej do prowadzenia pojazdów mechanicznych) - 1 miesiąc,

Uwaga: Staże kierunkowe w zakresie: medycyny lotniczej, medycyny morskiej, medycyny tropikalnej, medycyny kolejowej i medycyny transportu drogowego kończą się kolokwiami, które lekarz składa u kierownika specjalizacji.

Formy samokształcenia

- bieżące zapoznawanie się z literaturą fachową, dotyczącą poszczególnych dziedzin medycyny transportu, a szczególnie z aktualnymi czasopismami krajowymi i zagranicznymi,
- zaznajamianie się z nowymi przepisami prawnymi, dotyczącymi prawa pracy, prawa transportowego i prawa medycznego,
- uczestnictwo w innych formach szkolenia: wykłady, seminaria, posiedzenia naukowe, sympozja, konferencje naukowe krajowe i zagraniczne,
- czynny udział w posiedzeniach medycznych towarzystw naukowych, związanych z różnymi dziedzinami medycyny transportu,
- przygotowanie opracowań teoretycznych z zakresu: medycyny lotniczej, medycyny morskiej, medycyny tropikalnej, medycyny kolejowej i medycyny transportu drogowego,
- napisanie pracy poglądowej z wybranej dziedziny medycyny transportu.

Kształcenie w związku z wykonywaną pracą

Lekarz wykonując pracę zawodową (lub odbywając kształcenie specjalizacyjne w ramach umowy cywilno-prawnej) w ramach swoich obowiązków w okresach poza uczestnictwem w kursach lub stażach kierunkowych, uczestniczy w badaniach profilaktycznych i postępowaniu orzeczniczym związanym z problematyką medycyny transportu lub medycyny pracy.

Kształcenie w wykonywaniu zabiegów i procedur medycznych

Wykaz i liczba procedur i zabiegów medycznych, w których specjalizujący się lekarz ma obowiązek uczestniczyć:

Medycyna lotnicza:

- orzecznictwo lotniczo-lekarskie - udział w co najmniej 50 procedurach orzeczniczych w Wojskowym Instytucie Medycyny Lotniczej
- badania symulatorowe - udział w co najmniej 10 procedurach na każdym symulatorze (komory, wirówka, symulator lotu i dezorientacji przestrzennej); w Wojskowym Instytucie Medycyny Lotniczej

Medycyna morska:

- udział w co najmniej 50 procedurach orzekania o przydatności do pracy na morzu w Klinice i Przychodni Instytutu Medycyny Morskiej i Tropikalnej
- uczestnictwo w przynajmniej 10 procedurach terapii hiperbarycznej w Instytucie Medycyny Morskiej i Tropikalnej
- udział w przynajmniej 3 procedurach kontroli sanitarnej na statku w portowej stacji sanitarno-epidemiologicznej

Medycyna tropikalna:

- prowadzenie przynajmniej 3 pacjentów klinicznych z objawami choroby tropikalnej w Klinice i Przychodni Chorób Tropikalnych Instytutu Medycyny Morskiej i Tropikalnej
- uczestnictwo w przynajmniej 20 procedurach orzekania o przydatności zdrowotnej do pracy w tropiku i po powrocie do kraju w Klinice i Przychodni Chorób Tropikalnych Instytutu Medycyny Morskiej i Tropikalnej

Medycyna kolejowa:

- uczestnictwo w przynajmniej 50 procedurach orzekania o przydatności zdrowotnej do stanowisk pracy związanych z bezpieczeństwem ruchu kolejowego w przychodni prowadzącej orzecznictwo w zakresie przydatności zdrowotnej do pracy kolejarzy

Medycyna transportu drogowego:

- uczestnictwo w przynajmniej 50 procedurach orzekania o przydatności zdrowotnej do prowadzenia pojazdów mechanicznych w przychodni prowadzącej orzecznictwo w zakresie przydatności zdrowotnej do pracy kierowców

Wykaz i liczba procedur i zabiegów medycznych, które specjalizujący się lekarz ma obowiązek samodzielnie wykonać:

- ocenianie stanowiska pracy i wpływu środowiska pracy na stan zdrowia osoby pracującej,
- orzekanie o przydatności zdrowotnej na stanowisku pracy po przeprowadzeniu badania profilaktycznego,
- określanie parametrów stanu zdrowia populacji objętej opieką profilaktyczną,
- diagnozowanie chorób zawodowych,
- określanie ostrości wzroku do dali i bliży bez korekcji i z korekcją okularową,
- rozpoznawanie rodzaju i stopnia wady refrakcji,
- ocenianie zdolności rozpoznawania barw,
- ocenianie pola widzenia metodą orientacyjną i za pomocą perymetru,
- sprawdzanie stanu widzenia obuocznego,
- badanie zdolności widzenia w warunkach niskich natężeń oświetlenia i w czasie działania światła olśniewającego,
- ocenianie orientacyjne dna oka,
- wykonywanie badania otoskopowego i ocenianie błony bębenkowej,
- badanie ostrości słuchu szeptem i mową,
- wykonywanie i ocenianie badania audiometrycznego słuchu,
- badanie narządu równowagi przy pomocy obserwacji oczopląsu samoistnego w okularach Frenzla

Czas trwania specjalizacji

Czas trwania specjalizacji w medycynie transportu dla lekarzy posiadających specjalizację I stopnia z chorób wewnętrznych wynosi nie mniej niż 3 lata.

Metody oceny wiedzy i umiejętności praktycznych

Kolokwia

- Kolokwium z medycyny pracy i ogólnej problematyki z medycyny transportu (po kursie wprowadzającym)
- Kolokwium po kursie z wybranych elementów fizjologii, toksykologii i higieny pracy w transporcie,
- Kolokwium po kursie z medycyny lotniczej,
- Kolokwium po kursie z medycyny morskiej,
- Kolokwium po kursie z medycyny tropikalnej,
- Kolokwium po kursie z medycyny kolejowej,
- Kolokwium po kursie z medycyny transportu drogowego,
- Kolokwium po kursie z medycyny podróży i turystyki,
- Kolokwium po stażu kierunkowym z medycyny lotniczej,
- Kolokwium po stażu kierunkowym z medycyny morskiej,
- Kolokwium po stażu kierunkowym z medycyny tropikalnej,
- Kolokwium po stażu kierunkowym z medycyny kolejowej,
- Kolokwium po stażu kierunkowym z medycyny transportu drogowego
- Kolokwium z prawa medycznego
- Kolokwium z promocji zdrowia

Sprawdziany umiejętności praktycznych

Zaliczenie sprawdzianów z zakresu umiejętności praktycznych

Ocena opracowań teoretycznych i pracy pogładowej

- Ocena przygotowanych opracowań teoretycznych z zakresu: medycyny lotniczej, medycyny morskiej, medycyny tropikalnej, medycyny kolejowej i medycyny transportu drogowego,
- Ocena pracy pogładowej z wybranej dziedziny medycyny transportu.

Znajomość języków obcych

Oczekuje się, że specjalizujący się lekarz wykaże się praktyczną znajomością przynajmniej jednego z języków: angielskiego, francuskiego lub niemieckiego.

Postępowanie kwalifikacyjne dla lekarzy ubiegających się o rozpoczęcie specjalizacji w medycynie transportu

Postępowanie kwalifikacyjne przeprowadza komisja kwalifikacyjna ds. specjalizacji w skład której wchodzi:

- przedstawiciel wojewody,
- właściwy konsultant regionalny
- przedstawiciel odpowiedniego towarzystwa lekarskiego,
- przedstawiciel okręgowej rady lekarskiej
- przedstawiciel akademii medycznej z właściwego regionu.

Komisja ocenia wnioski pod względem formalnym i ustala listę lekarzy, którzy uzyskają zgodę na rozpoczęcie specjalizacji.

W przypadku postępowania konkursowego (jeżeli specjalizacja ma być realizowana w ramach rezydentury lub gdy liczba kandydatów przekracza liczbę przewidzianych miejsc szkoleniowych)

organizowany jest egzamin testowy a następnie komisja przeprowadza rozmowy kwalifikacyjne. Jeżeli do konkursu przystępuje duża liczba lekarzy powoływane są zespoły podległe komisji.

Egzamin testowy opracowany przez Krajową Radę Egzaminów Lekarskich organizuje i przeprowadza kierownik wojewódzkiego ośrodka metodyczno-organizacyjnego.

Komisja kwalifikacyjna ds. specjalizacji w oparciu o wyniki testu i rozmowy kwalifikacyjnej ustala listę rankingową służącą do wypełnienia miejsc szkoleniowych.

(c) Copyright by Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego, Warszawa 1999